

A Magyar Köztársaság belügyminiszterének kitüntetését vehette át *Knolmayer László*, a zirci Polgári Védelmi Iroda nyugdíjba vonult vezetője. Szűk körben, jó hangulatban, a katasztrófavédelem megyei és a tűzoltóság helyi képviselőinek jelenlétében búcsúztatták el az irodavezetőt, bár *Miskolczi Tibor* tűzoltóezredes, a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság elnökhelyettese köszöntőbeszédében elmondta: semmiképpen sem búcsúzásként könyveli el az alkalmat, mindössze egy kilométerkövet hagyott el *Knolmayer László*, aki hosszú évekig teljesített szolgálatot a hivatalban. Segítette a várost, a környéket, elsőként vonult ki a tűzoltókollégákkal, és mindent megtett azért, hogy a lakosság minél hamarabb vissza tudjon térni életviteléhez – méltatta a pályafutást az ezredes, majd egy dísztört nyújtott át a nyugdíjazott irodavezetőnek. Kiemelte még a település polgármesterének anyagi és erkölcsi segítségét, amely elengedhetetlen volt a szakma támogatása mellett. *Ottó Péter* polgármester elsőként gratulált az elismeréshez, beszédében olyan személyként jellemezte *Knolmayer Lászlót*, aki képes arra, hogy a környezetében lévő erőforrásokat megfelelően mozgósítsa. A nyugdíjas évekhez kötetlenebb időeltöltést és feszültségmentességet kívánt, s reményét fejezte ki, hogy az ünnepelt nevéhez fűződő hobbfoglalkozások – túrázás, kirándulás, gombászás – során sikerül felkeresni olyan helyeket, ahol nincs térerő. A zirci önkéntes tűzoltóság szintén nem érkezett üres kézzel: *ifj. Szelthoffer Ferenc* helyi tűzoltóparancsnok gondolt a gombászás utáni hazatérés pillanataira is, és egy faládába zárt italt nyújtott át *Knolmayer Lászlónak*, aki nem győzte köszönni a jókívánságokat és az ajándékokat. „Igyekeztem az elmúlt tíz év alatt úgy teljesíteni a feladatokat, hogy a városnak és a kistérségnek hasznára legyek” – fogalmazott önértékelő beszédében. Hozzátette: szinte hihetetlen dolgokat élt át a Polgári Védelmi Iroda élén, példának közelmúltbeli eseményeket, a bakonybéli árvizet és a zirci vízelárasztásokat hozta fel. Szépnek és érdekesnek találta a feladatot, de elérkezettnek érzi a pihenés idejét. Nem véletlenül céloztak a kollégák a szabadidő-eltöltésnél a természetre, hiszen elismerte: nem arról híres, hogy beüljön a tévé elé, vagy újságot olvasson, és a nyugdíjas-évek sem erről fognak szólni. *Knolmayer László a vízbe még beletaposott, de a vörös iszapba már nem. A dísztört büszkén átvette, de a kardot letette...*

Kelemen Gábor